DE EEN EN DE NEGEN

Een (echt)paar van de Perfectionist en de Bemiddelaar

Deze twee typen kunnen opvallend veel op elkaar lijken. Enen en Negens hebben veel gemeenschappelijke trekken, dat sommige psychologische modellen ze in één categorie plaatsen. Het zijn de twee woede-typen die hun woede onderdrukken. Ze zijn beiden obsessief. Dit betekent dat ze beslissingen eindeloos overdenken voordat ze in beweging komen. Negens zijn geneigd een beslissing vanuit vele gezichtspunten te bekijken, en Enen zijn bang om fouten te maken. Het spreekt dus vanzelf dat belangrijke beslissingen niet snel genomen worden, tenzij het (echt)paar een gestructureerd spoor blijft volgen. De Een en de Negen zullen onder één hoedje spelen om het aanpakken van moeilijke problemen uit te stellen tot later. Het is voor hen gemakkelijker te wachten. Enen raken gepreoccupeerd met details, en Negens wachten tot iemand anders het initiatief neemt. Dit (echt)paar wil een vredig en comfortabel leven. Beiden houden van de zekerheden die het huishouden biedt, en komen samen in de routine van het gezin. Bemiddelaars zijn gewoonlijk instemmend en accepterend. Deze houding vermindert de angst van Enen om niet goed genoeg te zijn. Op hun beurt halen Negens richtlijnen voor hun gedrag uit de 'juiste' levensvisie van de Perfectionist.

Het verschil tussen deze partners wordt duidelijk als er actie ondernomen moet worden. Als ze verplichtingen moeten nakomen gaan Enen in een hogere versnelling, terwijl Negens geen stap meer verzetten, ook al vinden ze dat ze iets zouden moeten doen. Met een intensieve start kunnen Enen de Negens in actie brengen. De innerlijke overtuiging van Enen creëert een speerpunt die Negens dwingt een positie in te nemen. Als Enen echter 'wat gedaan zou moeten worden' tot prioriteit maken, zullen Negens denken: Dit is het idee van iemand anders. Negens die de aftocht blazen kunnen vaag en koppig lijken. Enen dringen sterk aan op 'wat gedaan zou moeten worden', terwijl Negens nog steeds wachten tot er een prioriteit ontstaat. Als ze onder druk staan raken Negens hun richting kwijt, zodat kiezen moeilijk wordt. Van alle mogelijkheden springt er voor hen niet één uit. Alles lijkt even belangrijk te zijn. Achtervolgende Enen willen een antwoord. "Wees expliciet. Wat wil je nou? Verklaar jezelf." *Als* Negens onder vuur worden genomen, raken ze verlamd. Omdat korte ruzies de spanning verminderen, zullen er regelmatig uitbarstingen zijn over onbelangrijke zaken. Voor dit (echt)paar is het gezond elk gevoel van woede te tonen. *Als* ze hun woede uiten, geeft dat ook aan welke positie ze innemen. Mensen die boos zijn, weten precies wat ze niet willen. 'Dat niet' schakelt een van de keuzemogelijkheden uit, en brengt Negens en Enen dichter bij een uiteindelijke beslissing.

Bemiddelaars doen er goed aan de goede bedoelingen te zien in de manier waarop Enen met hun woede omgaan. En Perfectionisten doen er goed aan in te zien dat het geen zin heeft om kwaad te worden op Negens. Ook als Negens tot dingen verplicht worden zullen ze in anderen opgaan en de behoeften van hun dierbare delen.

De Een en de Negen als collega's op het werk

Een dwangmatig denkende geest is ideaal voor het ontwikkelen en bestendigen van een nieuwe methode. Uithoudingsvermogen is hier een sleutelfactor. Beide typen werken bij voorkeur met bekende procedures, en willen deze nog meer onderbouwen. Omdat ze niet van snelle veranderingen houden en niet graag onder druk beslissingen nemen, zullen Enen en Negens zich graag toeleggen op het verder uitbouwen van een systeem. Beide typen floreren bij structuur. In plaats van zich verstikt te voelen door procedures, willen ze graag experts worden op specifieke gebieden. Zowel de Een als de Negen is specialist in details. Beiden stellen beslissingen uit, en geen van beiden neemt graag risico's.

Managers van het type Een creëren structuur, en werknemers van het type Negen vertrouwen erop dat deze structuur effectief is. Doelgerichte Enen kunnen Negens richting geven. Het is belangrijk dat deze manager niet vergeet schouderklopjes uit te delen. Werknemers van het type Negen zijn ontvankelijk voor aanmoediging, maar managers van het type Een zijn op de eerste plaats gericht op het opsporen van fouten. Negens die ondergewaardeerd worden, zullen controle uitoefenen door te zwijgen en te vertragen. Een ontevreden werknemer van het type Negen weet wat de manager wil maar doet het niet. *Als* ze hun woede niet laten zien hebben Negens het idee controle te hebben. Dus zullen deze werknemers de manager het leven zuur maken. In deze situatie kan het helpen als de positieve en negatieve feedback van de manager van het type Een in evenwicht wordt gehouden. Negens willen graag duidelijk beloond worden voor hun inspanningen, maar ze reageren vooral op positieve steun die onvoorwaardelijk gegeven wordt.

Managers van het type Negen kunnen een systeem opzetten en hierop voortdobberen. Als hun aandacht zich verspreidt over details kunnen de kritische talenten van de werknemer van het type Een nuttig zijn om het project weer op het goede spoor te krijgen. Als ze overspoeld raken moeten managers van het type Negen proberen zaken te delegeren. De werknemer van het type Een is de ideale persoon om een taak af te bakenen.